

Radikal Ungdoms Landsforbund
Nørregade 28
1165 København K
(01) 11 35 11

Radikal Ungdoms mundtlige beretning på Det radikale Venstres landsmøde den 27.-28 september 1975 i Fredericia

Det har altid været grundlæggende for Radikal Ungdoms arbejde, at vi har taget stilling til aktuelle politiske spørgsmål ud fra de langsigtede radikale mål. For os er det uden værdi at føre dag til dag politik. Det er uholdbart, hvis det ikke altid er en stræben mod radikale mål, der går igen som en rød tråd, hver eneste gang man tager stilling til et politisk og samfundsmæssigt spørgsmål.

Derfor har Radikal Ungdom sat idepolitikken i højsædet. Vi har brugt meget tid på at afklare det radikale idepolitiske grundlag, idet det ellers ville være absurd at beskæftige sig med politik i det hele taget.

For at sikre idepolitiske diskussioner indenfor den radikale bevægelse har vi sammen med en række partimedlemmer taget initiativ til at danne Radikal Ungdoms Støtteforening, hvis fornemste opgave er at fremme den radikale idedebat.

Det har været en stor glæde for os at se med hvilken iver mange medlemmer af Det radikale Venstre har kastet sig ud i opgaven med revisionen af principprogrammet. Det viser, at der virkelig har været behov for en princip- og idepolitisk diskussion i Det radikale Venstre. Det er imidlertid kun én måde at beskæftige sig med idepolitik på. Vi har behov for en løbende idedebat, hvor man søger at klarlægge grundideerne for sin politik. RU tillægger revisionen af principprogrammet overordentlig stor betydning og håber, at den snarlige vedtagelse af et nyt principprogram vil være med til at fastlægge, hvilke grundideer og principper vi som radikale må være fælles om og hele tiden have med, når politiske beslutninger skal træffes.

En af radikalismens vigtigste opgaver er modstanden mod militarismen. Det har altid været kendetegnende for radikale, at man er modstander af militært forsvar, og at man ikke ønsker, at Danmark skal være med i militære blokke. Derfor har det også for mange radikale forekommet mærkeligt, at militæret i den grad har været fredhelliget under de sidste års store nedskæringer - og ikke mindst har det været direkte usmageligt, at et flertal i folketinget nu har besluttet

at købe 48 jagerfly til det danske militær for at opfylde NATOs krav.

Radikal Ungdom var og er modstander af disse flykøb, fordi enhver form for oprustning er i direkte modstrid med den radikale antimilitarisme. Vi kommer ikke militarismen til livs ved at opretholde et militært forsvar eller ved at følge de ordrer, der gives fra militærblokken NATO. Vi kan ikke acceptere flykøbet hverken nu eller i 1980.

Radikal Ungdom ønsker et samfund, hvor alle mennesker er socialt ligegestillet. Forskellige fødselskriterier skal ikke begrunde ulighed senere hen i livet. For at afbøde de eksisterende uligheder må man i særlig grad tilgodese de såkaldte småkårsfolk i den sociale lovgivning. Der må en fundamental nytænkning til inden for det socialpolitiske område, så de sociale skel for alvor kan blive udjævnet.

De seneste års nedskæringer har i høj grad ramt de svage i samfundet. Syge, handicappede, børn og ældre. Vi må sætte spørgsmålstegn ved den førte politik. Børns forhold på daginstitutionerne, ældres forhold på alderdomshjemmene og de åndssvages forhold indenfor åndssvageforsorgen. Alt dette må op til revideret overvejelse. Regering og folketing må indse, at det er nødvendigt med øgede bevillinger på disse områder i stedet for nedskæringer. RU mener imidlertid ikke, at det er tilstrækkeligt med øgede bevillinger. For os er det vigtigt, at vi sikrer disse mennesker menneskelige vilkår at leve under. Vi mener, at man må søge at integrere disse grupper i det øvrige samfund, så vi lærer at fungere sammen som den brogede menneskeskare vi er, frem for at dele os op i ganske bestemte fastlåste snævres grupperinger, der isoleres hver for sig. Man kunne f.eks. tænke sig, at der ikke var en stram opdeling mellem arbejde og fritid. Arbejdspladserne må indrettes sådan, at også handicappede har mulighed for at arbejde her. Det kunne også være en ide om, man kunne tage børnene med på arbejde, så de får mulighed for at se, hvad forældrene laver, når de er på arbejde. Børnene vil på denne måde komme til at leve med i det såkaldte virkelige liv i stedet for som nu, hvor den gemmes bort på institutioner hele dagen.

En af grundpillerne for at få samfundet til at fungere demokratisk er uddannelsen. Alle må have lige ret og pligt til en uddannelse. I øjeblikket fratages tusindvis af unge muligheden for at få en uddannelse. Stærkt beskårede bevillinger og skærpede adgangskrav er skyld heri. Politikerne undskylder sig med, at vi befinder os i en krisetid, og at det derfor er nødvendigt at skære ned - også dér, hvor det gør ondt. Radikal Ungdom kan ikke godtage denne undskyldning. For os at se ødelægger man hele trivslens i folket, og man fratager

det almindelige menneske muligheden for at deltage i samfundslivet og for at deltage aktivt i landets demokratiske beslutningsprocesser. Man gør deltagelse i det politiske og demokratiske liv til noget for de få, der har råd til at få en uddannelse, og de der bagefter får en så høj løn, at de kan tillade sig at tage fri til deltagelse i åndslivet og i landets styrende organer.

Hvis folkestyret og folkesundheden skal reddes, må der skabes lige betingelser for alle. Det mener Radikal Ungdom, men kan gøre ved reelt at give alle de samme muligheder for at gå i gang med en uddannelse. F. eks. gennem uddannelsesløn og ved ikke at have adgangsbe- grænsninger til nogen uddannelse. Efter uddannelsen må gælde, at alle skal have lige løn uanset uddannelse. Kun derved sikrer man lige vilkår til at uddanne sig, til at deltage i åndslivet og det kultu- relle liv og til at deltage aktivt i det politiske liv, så folkesty- ret reelt bliver for alle i stedet for som nu, hvor det er forbe- holdt de velbjegete.

Indenfor det sidste år er tusinder af mennesker blevet kastet ud i arbejdsløshedens ubarmhjertige favn. Vi ved alle, hvilket psykisk pres det er pludselig at stå uden arbejde og have en følelse af, at der ikke er brug for én i samfundet. Man føler sig overflødig og bliver dybt deprimeret. På denne måde kan arbejdsløsheden ødelægge tilværelsen for det enkelte menneske. Det er et tydeligt tegn på, at samfundet fejler noget. Et samfund, hvor der ikke er plads til alle, ligger langt fra idealerne for et radikalt samfund, og alene dette forpligter os til at gøre en konkret indsats for at hjælpe de ar- bejdsløse og landet ud af denne katastrofale situation.

Særlig forfærdelig er situationen for de ca. 65.000 unge arbejdslø- se. Arbejdsløsheden er med til at tage livsmodet fuldstændig fra de unge, når de kommer ud af skolen og er ivrige efter at komme til at fungere i det omgivende samfund og så bliver mødt af et: "Vi har ik- ke brug for dig." Her må der ske en effektiv indsats, så der sikres arbejde til alle, der ønsker at have et arbejde.

Radikal Ungdom har aktivt deltaget i den sidste tids diskussion om landets fremtidige energiforsyning. Det er for os et overordentligt vigtigt spørgsmål, som nok kunne kræve lidt mere opmærksomhed end folketinget ofrer på det. Hele energiforsyningsspørgsmålet hænger nøje sammen med vækstspørgsmålet. Vækst eller ikke vækst må være en politisk beslutning. RU mener, at vi ikke kan tillade os at fortsæt- te væksten i forbruget af energi og ressourcer på de fattige u- landes bekostning.

Vi er modstandere af indførelse af atomkraftværker. Dels vil a-kraft betyde en centralisering om store kraftcentre, hvor få personer har mulighed for at føre kontrol med energiforbruget. Dels er der så store usikkerhedsmomenter forbundet med atomkraft, at det vil være ganske uforsvarligt at indføre det. F. eks. Problemet omkring opbevaring af affaldsstofferne. Strålingsfaren med risiko for efterfølgende kræft eller ændringer i arveegenskaberne. Og de store problemer omkring driftssikkerheden.

Vi ønsker at basere den fremtidige energiforsyning på de alternative energikilder, hvorved vi hovedsageligt forstår sol- og vindenergi. Disse energikilder er miljøvenlige og medfører ingen fare for omgivelserne. De fungerer i små enheder. De er ikke teknisk udviklede, og energikilderne er uudtømmelige.

Det er vort håb, at folketinget vil få øjnene op for disse aspekter, og at man ikke vil tage en hasarderet beslutning, om vi skal have atomkraft, eller om vi ikke skal have atomkraft. Foreløbig må man udskyde beslutningen i tre år, som skal bruges til en grundig undersøgelse og diskussion af, hvordan energiforsyningen skal være fremover. Samtidig må man sætte dette spørgsmål ind i en større sammenhæng i stedet for at se isoleret på det.

For os er det vigtigt, at også Det radikale Venstre tager stilling til disse spørgsmål. Radikale mærkesager og grundholdninger må til at præge den fremtidige radikale politik. Det radikale Venstre har lige siden sin start været et socialt bevidst parti med den fordel, at man ikke var dogmatiske. Det er en arv, vi ikke må lade hånt om, men må sørge for bliver videreført.

I dag, hvor det ikke er til at se forskel på højre og venstre, er det særligt vigtigt, at Det radikale Venstre ikke blot fremstår som et parti med gennemsnitssynspunkter. Vi må markere, hvorved vi adskiller os fra de andre partier. Vi må i højere grad slå fast, at Det radikale Venstre er et parti med rødder i folket, et parti bygget op nedefra, hvor det er medlemmerne, der bestemmer den førte politik.

Hanne-Marie Sieg Sørensen